

SAVUN SANOMAT

Kotiseutulehti
Kiimasjärvellä keväällä 2015 Nro 79

**Tässä lehdessä:
Pieni talo preerialla
Savun vuosikokous ja toimintakalenteri 2015
Pilkkikisat Summasella
Talviurheilua Kusiaismaessä ja televisiossa**

Kannen kuva: Kevät on pilkkijän kulta-aikaa. Mutta keväälläkin tulee nollareissuja. Kalamies tietää tämän, eikä käy hakemassa keiton kaloja, vaan saa niitä, jos hyvin onnistaa. Kiimaseen Savun Matti Ikkala (Matti kuvassa vasemmalla, kahden tunnin saalis 307 kpl, n. 100 kiloa oikealla) on tämän ja paljon muuta kalastuksesta Savun Sanomien päätoimittajalle opettanut. Tässä yhteydessä sopinee myös mainita, että entinen lanteinen ja kaikille tuttu Asmo "Aku" Ahola sai Pyhäjärvestä 1658 grammaa painavan ahvenen tasapainopilkillä. Onnittelut Akulle seuramme puolesta!

Puheenjohtajan palsta

Pieni talo Preerialla - jälkikirjoitus

Pieni talo preerialla oli televisiosarja, joka aikanaan minua viehätti. Tämän tuoreen puheenvuoron jatkeena on teksti jonka kirjoitin syksyllä 1998. Teksti sattuu aikaan, jolloin oli jo näkyvissä merkkejä siitä, että olin juoksijana viimeisessä kaarteessa, siinä moukarihäkin tieneillä. Minulle lapsuusvuosista alkaen sangen rakkaan juoksuharrastuksen jatkaminen oli tuota kirjoittaessani käymässä jalkavaivojen vuoksi hankalaksi ja kivuliaaksi. Kirmaamisen nautinnosta ei voinut enää puhua. Takakaarteesta maaliin on kuitenkin hitaassa ratajuoksusta – käsite, jonka me savulaiset toimme urheilukentälle seuraottelun muodossa 1980-luvun lopulla – vielä pitkä matka.

Kesällä 2003 Forssassa oli aika jättää jäähyväiset maratonjuoksulle ja syksyllä 2009 juoksulenkkeilylle tyystin. Lonkissa ja polvissa luut hieroivat toisiaan. Kun on liki viisikymmentä vuotta juossut, siitä neljäkymmentä vuotta suunnattomasti nauttien, ja kun sen sitten tajuaa käyvän vallan mahdottomaksi, tekee tietysti häijyä. Sen suon yli ei mennä, että heilahtaa.

Nyt, kun lonkat ja toinen polveni on saneerattu, näyttää ja tuntuu ihan hyvältä. Sauvakävely olisi mahdollista, miksei jopa hölkkäkin. Mutta olen tyytynyt kevyeen voimailuun ja salisoutuun, ainakin toistaiseksi. Soutu ei kuluta proteeseja ja vielä korjaamatonta toista polvea siinä määrin kuin koko paino jalkojen päällä liikkuminen. Etenkin, kun ylipainoa vieläkin on. Olin parhaina pikajuoksuvuosinani 67-kiloinen, parhaina maratonvuosinani 72. Sen jälkeen jotain ihan muuta, kuten olette huomanneet. Ihmisen ei ole hyvä olla väärässä formussa. Niinpä oli korkea aika syksyllä 2014 käydä julmaan sotaan liikakiloja vastaan. Painon pudottaminen ikäihmisenä ei ole ihan helppoa syistä, jotka jokainen teistä tietää. Mutta tätä kirjoittaessani vaikuttaa siltä, että saatan onnistua. Kokemuksesta tiedän, että toisinkin voi käydä.

Perusteluna alla olevan tekstin tuomiselle tähän lehteen, on se, että olen taas takakaarteessa. Kaartumassa loppusuoralle kuten seitsemäntoista vuotta sitten. Olen kiidättänyt Kiimasen Savun kapulaa puheenjohtajana liki 30 vuotta. Ei, se ei ole piiriennätys. Pylkönmäen Yrittävän **Särkioja** on minua korvaamattomampi. Pentillä taitaa olla seuravetäjän kokemusta puoli vuosikymmentä enemmän. Onnitteluni ja terveiseni. En jaksa uida Pentin liiveihin. Uskoni menettäneenä heidän lapun rinnasta ja toiveeni takamatkan kuromisesta. Olen sinnitellyt 30 vuotta eron yhtään kaventumatta. Pitäisi riittää.

Pieni talo preerialla (kirjoitettu syksyllä 1998)

On turhaa ja tarpeetonta salata, että kiinnostukseni yhdistyksemme asioihin on vähentynyt. Toimintamme talon jokaisessa huoneessa ei tapahdu enää minulle tärkeitä ja mielenkiintoisia asioita. Saatan piipahtaa niissä silloin tällöin jatkossakin, mutta en koe sitä enää velvollisuudekseni.

Ei ole kuitenkaan vielä aika tehdä asiaankuuluvia, tarpeellisia johtopäätöksiä, sillä talossamme on on vielä ainakin yksi minulle hyvin rakas huone. Vaikka siellä haisee hiki, on se minulle hartaushuone tämän kirkkotien päässä. Se on se ensimmäinen huone, jonka Savun pieni uudisraivaajien joukko rakensi kauan sitten keskelle aavaa preeriaa.

Aluksi puhtaanvalkeassa hiekassa kulki enemmän juhdan, kuin ihmisen liikkeestä kertova jälkien loputon jono, yhden miehen jättämä. Mies kasasi kiviä, sytytti tulen ja sai savun nousemaan merkiksi niille, joiden oli määrä seurata.

Tulille tuli kaksi miestä lisää ja he rakensivat tulisijan ympärille seinät ja päälle katteen. Riisuiivat hikiset paitansa, istuivat kuumalla, nokisella puulla tarinan vuolaassa virrassa.

Illalla syttyi pienen talon ikkunaan heikosti lepattava liekki, joka keräsi voimaa hiljaisesta, pilkopimeästä preerian yöstä.

Tuohon Kiimasen Savun ensimmäiseen huoneeseen, pieneen taloon preerialla, palaan aina syvää hartautta tuntien. Yritän varjella heikosti lepattavaa liekkiä tietäen ja tuntien, että jonakin päivänä voin tehdä sinne matkaa enää vain sitä

siltaa pitkin, jota vain ihminen ajattelevana ja tuntevana oliona voi kulkea. Sitä siltaa ei käydä jalan väkevällä voimalla, vaan ajatuksen, tunteen kepein siivin. En toivo sen päivän olevan vielä huomenna, mutta se voi olla jo huomenna. Mutta kun se päivä koittaa, ei se ole enää surun päivä, sillä sydämeni sopukassa on tontti pienelle talolle, jonka tulille jokainen rehellinen taivaltaja voi tulla paitaansa kuivattelemaan.

Olen saanut ymmärtää, että mahdollisuus juosta on ihmiselle annetuista lahjoista suurimpia. Juosta vastaan rakkaintaan, juosta pakoon henkensä edestä. Ja siihen väliin mahtuu koko elämä. Ei, ajatus ei ole peräisin Forest Gumbista, vaikka se juuri tämän lauseen kirjoittamisen jälkeen mieleeni tulikin. Ajatus on peräisin itsestäni.

Aivan oikein, tässä puhunkin minä. Omista kokemuksistani, omista ajatuksistani.

Hannu

Kiimasen Savun pilkkikisat Summasella, Sahan rannassa

Elmeri Lehtomäen tyylinäyte Savun pilkkikisoissa 28. maaliskuuta 2015.

Kuva: Henna Suuronen

Kiimasen Savu 29. pilkkimestaruuskisoissa kilpailtiin lasten, naisten ja miesten sarjoissa. Kolmen tunnin kisa käytiin liukkaalla, sateen kirkastamalla Summasen jäällä. Tero Lehtomäki toimi kisaisäntänä ja tuomarina, eikä nyt jäänyt sijaa jälkipulinoille. Niin punnitus, kuin nokipannukahvin keittokin sujuivat varmoin ottein.

Parhaat saaliit saatiin (huom. ei otettu) matalasta vedestä. Isoja karkaili ja siimoja katkeili, mutta tulostaso nousi silti hyväksi. Toki kisaennätyksistä – Pertti Harjula 6950g v. 2005 ja Sara Utriainen 3490g v. 2000 – jäätiin rutkasti. Suurimman kalan, yli puolikiloisen hauen onki lasten sarjan voittaja Santeri Kumpumäki. Santeri joutui keskeyttämään kisan kahden tunnin onginnan jälkeen, sillä hänelle sattui samalle päivälle shakkiturnaus. Monilahjakuus tämä poika mitä ilmeisimmin.

Naisten sarjassa Anniina Lehtomäki puolusti menestyksellä paitsi edellisen vuoden voittoa, myös johtokunnan mainetta. Anniinalle voitto oli kahdeksasta viimeisimmästä kisasta kuudes. Vappu Rautiaisella – oli nyt kaatunut sairavuoteelle – ja Henna Suurosella on ne kaksi muuta.

Miesten kisassa koettiin sitten kisan varsinaiset yllätykset. Juhani Hakala jaksoi nyt keskittyä hyvin ja voittikin kuusitoistakertaisen Savun mestarin, Pertti Harjulan, vieläpä ylivoimaisesti. Jussi oli saavutukseensa ja kisan kohta kolmenkymmenvuotisen historian viidenteen voittoonsa hyvin

tyytyväinen. Toinenkin yllätys miesten kisassa nähtiin, kun Iivari Pääkkönen onki keittiöjakkaraltaan Hennan pilkillä kilpailun kolmanneksi kovimman tuloksen. Johtokuntaan tuli näin kaksi mitalisijaa. Ainakin Anniina ja Iivari voivat siis jatkaa seuraavan vuosikokouksen jälkeen uudelle kaudelle.

Pilkkionginta näyttää nousseen Savun suosituimmaksi lajiksi. Kolmetoista kilpailijaa oli kaksi vähemmän kuin viime vuonna, mutta tämä johtunee siitä, että televisiossa oli pitkin päivää hyvää urheilutarjontaa ja Laihankylän osastollemme sattui oman kylän kisat samalle päivälle.

Pilkkisa oli 3-osaisen Savun kuningaskalastajakilpailun ensimmäinen osakilpailu. Rantaonginnalla jatketaan keskiviikkona 8. heinäkuuta Kulmalan tekoaltaalla ja viimeinen osakilpailu on soutuistelu torstaina 16. heinäkuuta Summasella.

Vuoden kuluttua on Savupilkkien juhlakisan vuoro, kun mestaruuksista ongitaan kolmannenkymmenennen kerran. Menot pyritään järjestämään sen mukaisiksi. Siis juhla- ja muut menot.

Tulokset 28.3. 2015 käydystä kisasta

Lapaset alle 15

1) Santeri Kumpumäki (549 g) 2) Elmeri Lehtomäki (104 g) 3) Elmiina Lehtomäki (17 g) 4) Aliisa Lehtomäki (nykäys ja söi hyvin)

Naiset

1) Anniina Lehtomäki (344 g) 2) Henna Suuronen (159 g)

Miehet

1) Juhani Hakala (1391 g) 2) Pertti Harjula (798 g) 3) Iivari Pääkkönen (632 g) 4) Tero Lehtomäki (202 g) 5) Hannu Vesterinen (174 g) 6) Antero Rautiainen (nykäisy) 6) Ilkka Vesterinen

Tilanne kuningaskalastajakisassa (sijalukupisteet)

Juhani Hakala	1 pist
Pertti Harjula	2
Iivari Pääkkönen	3
Santeri Kumpumäki	4
Anniina Lehtomäki	5
Tero Lehtomäki	6
Hannu Vesterinen	7
Henna Suuronen	8
Elmeri Lehtomäki	9
Elmiina Lehtomäki	10
Aliisa Lehtomäki	12
Antero Rautiainen	12
Ilkka Vesterinen	12

Savun vuosikokouksen päätöksiä

Kiimasen Savun sääntömääräinen vuosikokous pidettiin 8. helmikuuta myllyssä. Kokousväkeä oli paikalla runsaasti. Savun johtokunta sai varauksettoman luottamuksen ja jatkaa entisessä kokoonpanossaan: **Hannu Vesterinen (pj), Anniina Lehtomäki (siht.), Pentti Kujala (vpj, rah.hoit.), Antero Rautiainen ja Iivari Pääkkönen.** Toiminnantarkastajiksi valittiin **Vesa Walamies ja Juhani Luotola.**

Uutta edustusasua Savulle käyvät puuhaamaan **Tapio Pajari ja Pentti Kujala**. Jäsenmaksu päätettiin pitää viidessä eurossa. Vitonen maksetaan Lanneveden Pop pankkiin Kiimasan Savun tilille
FI6447661020017921

Vuoden 2015 toimintakalenteriin vietiin seuraavat tapahtumat ja päivämäärät:

Lasten pesiskoulua jatketaan **Johannes Kivi** Areenalla. Ensimmäinen kokoontuminen kesäkuun alussa. Vastuuhenkilönä **Hannu Vesterinen**. Lanneveden Laaka – Koulunsa käyneet – ottelu päättää viime vuotiseen tapaan pesiskoulun syyskuun alkupuolella. Muitakin otteluita pyritään järjestämään.

Savulengin talkoita pidetään talkooisännäksi pyydetyn **Tero Lehtomäen** myöhemmin ilmoittamina aikoina.

Savun **maantiejuoksumestaruuskisa** (10km) ja toimitsijanortti perinteiseen tapaan juhannuksen aattona to 18.6. viimeisten talkoiden päälle.

Kiimasan Savulenkki (33. kerta) juhannusaattona 19.6.2015. **Kisaisäntänä Pentti Kujala**. Savulenkillä esiintyy Duo SepTimi **Seppo Savilehto-Timo Leppänen**. **Tiina Purasta** – oman kylän tyttö - pyydetään esiintymään soittajien kera. Juhannusrauhattomuuden julistajaksi pyydetään viime vuotiseen tapaan joku usein Savulenkillä nähty vieras.

Kirpputori mopojen ja vanhojen autojen kokoontumisajon yhteydessä myllyllä lauantaina 27. kesäkuuta. Kokoontumisajojen puuhamiehenä on kalastaja-marjastaja **Seppo Savolainen**. Pääsymaksuttomassa tilaisuudessa myös elävää **rautalankamusiikkia** oman väen ja kylän nuorten iloksi. Kirpputorivastaavina **Paula Pajari ja Ulla Vesterinen**.

Savun jäsenten välinen **rantaongintakisa** Kulmalan tekoaltaalla keskiviikkona 08.07.2015 klo 18.00. **Antero Rautiainen** toimii kisaisäntänä. Kuningaskalastajakisan II osakilpailu.

Savun jäsenten välinen **soutu-uistelukisa** Summasella torstaina 16.07.2015 klo 16. Kilpailukeskus Lahdenperän Vastarannassa. Kisaisäntänä **Hannu Vesterinen**. Kuningaskalastajakisan III osakilpailu.

Jäsenten välinen **kolopallokisa** Kulmalassa lauantaina 08.08.2015 klo 12.00. Kisaisäntänä **Antero Rautiainen**.

Kiimasan Soihtujuoksu 05.09.2015 klo 15.00 myllyllä. Kisaisäntänä **Pentti Kujala**.

Kiimasan Savun **pukkijoulu** myllyssä lauantaina 5.12.2015. Isäntänä johtokunta.

Talviurheilua televisiossa ja Kusiaismäessä

Kiimasan Savun hiihtokilpailut järjestettiin Kusiaismäessä keväämmällä sunnuntaiamuna kello 10, koska televisiosta alkoi tulla hyvää urheilutarjontaa jo heti yhdentoista jälkeen. Kirkonkylän suunnalta oli tullut toivomus, että hiihtoja ei järjestettäisi silloin kun televisiosta tulee hyvää urheilutarjontaa. Pitkä kisaputki televisiossa siirsikin kisat omalta kylältä kirkolle ja talvelta kevätyäille. Lumet ja ladut Lannelta ehtivät sulaa ennenkuin **Aino-Kaisa Saarinen** oli hoiperrellut maaliin ja **Kaisa Mäkäraäinen** ampua pakolliset hutinsa. Suolaa, saatana, eikä mitään havuja! Sikäli minun ei tietenkään pitäisi arvostella hiihtojemme järjestelyjä, että minulla ei ole enää vuosikausiin ollut monoja eikä suksia. Mutta toisaalta, puheenjohtajan ja ”toimittajan” velvollisuus on seurata, mitä yhdistyksessä tapahtuu ja ilmaista mielipiteensä. Toki näin menetellen olen suuttanut jo useammankin seuramme jäsenen ja näin saattaa nytkin käydä. Toki en tätä toivo.

Vielä hiihtämisestä sen verran, että monet ja sukset saatan vielä hankkia, jos jääkausi pohjolaan palaa ja päästään hiihtämään Keiteleen ja Summasen tasaisille. Alamäet pelottavat protestien miestä. Etenkin, kun luin juuri lehdestä, että Suomessa lonkkaproteeseja joudutaan uusimaan

